World Christian Fellowship
www.wcflondon.com
wcflondon@gmail.com

ரோமர் 52

தெய்வீக வல்லமையால் நீதிமானாக்கப்படுதல்

ஆபிரகாம் மனித முயற்சியால் நீதிமானாக்கப்படவில்லை!

ரோமர் 4:18-25

ரோமர் 4:9-17, இந்தப் பாக்கியம் விருத்தசேதனமுள்ளவனுக்குமாத்திரம் வருமோ, விருத்தசேதனமில்லாதவனுக்கும் வருமோ? ஆபிரகாமுக்கு விசுவாசம் நீதியாக எண்ணப்பட்டது என்று சொல்லுகிறோமே. 10. அது எப்பொழுது அவனுக்கு அப்படி எண்ணப்பட்டது? அவன் விருத்தசேதனமுள்ளவனாயிருந்தபோதோ, விருத்தசேதனமில்லாதவனாயிருந்தபோதோ? விருத்தசேதனமுள்ளவனாயிருந்தபோதல்ல, விருத்தசேதனமில்லாதவனாயிருந்தபோதே. 11. மேலும், விருத்தசேதனமில்லாதகாலத்தில் அவன்

விசுவாசத்தினாலே அடைந்த நீதிக்கு முத்திரையாக விருத்தசேதனமாகிய அடையாளத்தைப் பெற்றான். விருத்தசேதனமில்லாதவர்களாய் விசுவாசிக்கிற யாவருக்கும் நீதி எண்ணப்படும்பொருட்டாக அவர்களுக்கு அவன் தகப்பனாயிருக்கும்படிக்கும், 12. விருத்தசேதனத்தைப் பெற்றவர்களாய்மாத்திரமல்ல, நம்முடைய தகப்பனாகிய ஆபிரகாம் விருத்தசேதனமில்லாதகாலத்தில் அடைந்த விசுவாசமாகிய அடிச்சுவடுகளில் நடக்கிறவர்களாயுமிருக்கிறவர்களுக்குத் தகப்பனாயிருக்கும்படிக்கும், அந்த அடையாளத்தைப் பெற்றான். 13. அன்றியும், உலகத்தைச் சுதந்தரிப்பான் என்கிற வாக்குத்தத்தம் ஆபிரகாமுக்காவது அவன் சந்ததிக்காவது நியாயப்பிரமாணத்தினால் கிடையாமல் விசுவாசத்தினால் வருகிற நீதியினால் கிடைத்தது. 14. நியாயப்பிரமாணத்தைச் சார்ந்தவர்கள் சுதந்தரவாளிகளானால் விசுவாசம் வீணாய்ப்போம், வாக்குத்தத்தமும் அவமாகும். 15. மேலும் நியாயப்பிரமாணம் கோபாக்கினையை உண்டாக்குகிறது, நியாயப்பிரமாணமில்லாவிட்டால் மீறுதலுமில்லை. 16. ஆதலால், சுதந்தரமானது கிருபையினால் உண்டாகிறதாயிருக்கும்படிக்கு அது விசுவாசத்தினாலே வருகிறது;

நியாயப்பிரமாணத்தைச் சார்ந்தவர்களாகிய சந்ததியாருக்குமாத்திரமல்ல, நம்மெல்லாருக்கும் தகப்பனாகிய ஆபிரகாமுடைய விசுவாசத்தைச் சார்ந்தவர்களான எல்லாச் சந்ததியாருக்கும் அந்த வாக்குத்தத்தம் நிச்சயமாயிருக்கும்படிக்கு அப்படி வருகிறது.

17. அநேக ஜாதிகளுக்கு உன்னைத் தகப்பனாக ஏற்படுத்தினேன் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, அவன் தான் விசுவாசித்தவருமாய், மரித்தோரை உயிர்ப்பித்து, இல்லாதவைகளை இருக்கிறவைகளைப்போல் அழைக்கிறவருமாயிருக்கிற தேவனுக்கு முன்பாக நம்மெல்லாருக்கும் தகப்பனானான்.

ஏன் ஆபிரகாம்**?**

ஆபிரகாம் ஒரு பழைய ஏற்பாட்டு பாத்திரமாக இருந்ததால், விசுவாசத்தின் மூலம் கிருபையின் மூலம் நீதியின் நித்திய உண்மையை ஆபிரகாம் காட்டுவார்

ஆபிரகாம் மோசேக்கு முன்னும் இருந்தார்.

ஆபிரகாம் இஸ்ரவேல் தேசத்தின் அடையாளத்திற்கு முந்தியவர்.

ஆபிரகாம் உண்மையில் ஆணாதிக்க காலத்தைச் சேர்ந்தவர், அது மிகவும் பழமையான காலம்.

அவர் ஆதியாகமம் புத்தகத்தின் ஆரம்பத்தில் தோன்றுகிறார்

ஆதியாகமம் புத்தகத்தில் ஒரு மனிதன் கிருபையினாலேயே விசுவாசத்தினாலே இரட்சிக்கப்பட்டான், கிரியைகளினால் அல்ல என்று பவுல் நிறுவினால், அவர் நமக்கு ஒரு காலமற்ற உண்மையைக் கொடுத்திருக்கிறார், புதிதாக ஒன்றும் இல்லை..

அவர் தனது கிரியைகளால் இரட்சிப்பைச் சம்பாதித்த ஒரு மனிதனுக்கு உதாரணம் அல்ல, மாறாக விசுவாசத்தின் மூலம் கிருபையால் இரட்சிக்கப்பட்ட ஒருவருக்கு உதாரணம்.

எளிமையான குழந்தையைப் போன்ற நம்பிக்கையில், தேவனுக்கு முழுவதுமாக அடிபணிந்து, தேவனின் வார்த்தையை முக மதிப்பில் எடுத்துக் கொண்டார்,

தேவனை நம்பினார். அந்த நம்பிக்கையின் செயலால், அவர் நீதியைப் பெற்றார்.

ரோமர் அதிகாரம் 4 ஐ மூன்று வழிகளில் பிரிக்கலாம்.

1. கிரியைகளால் அல்ல, விசுவாசத்தால் நீதிமானாக்கப்படுதல் (V1-8)
2. கிருபையால் நீதிமானாக்கப்படுதல் ,நியாயப்பிரமாணம் மூலம் அல்ல (9-17)
3. மனித முயற்சி அல்ல தேவனின் வல்லமையால் நீதிமானாக்கப்படுதல். (18-25)

3. மனித முயற்சி அல்ல தேவனின் வல்லமையால் நீதிமானாக்கப்படுதல்**.**

இந்த பகுதி ஆபிரகாமின் விசுவாசத்திற்கு சாட்சியமளிக்கிறது.

அவருடைய விசுவாசத்திற்கு தேவன் தாமே பதிலளிக்கிறார்!

V 22, ஆகையால் அது அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது.

மற்றும் அவரது விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் அவருக்கு நீதி செலுத்துகிறது.

ஆனால் இது ஆபிரகாமுக்கு மட்டுமல்ல, விசுவாசம் வைக்கும் அனைவருக்கும் வழங்கப்படும்.

V 23-25, அது அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டதென்பது, அவனுக்காகமாத்திரமல்ல, நமக்காகவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. 24. நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினவரை விசுவாசிக்கிற நமக்கும் அப்படியே எண்ணப்படும். 25. அவர் நம்முடைய பாவங்களுக்காக ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டும், நாம் நீதிமான்களாக்கப்படுவதற்காக எழுப்பப்பட்டும் இருக்கிறார்.

ஆபிரகாம் விசுவாசத்தின் முன்மாதிரி,
ஆபிரகாம் விசுவாசம் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது,
ஆபிரகாம் கணக்கில் நீதி வைக்கப்பட்டது,
ஆபிரகாம் ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

ஆகவே, சிலுவையில் தம்முடைய தியாகத்தால் தம்மைத் திருப்திப்படுத்திய கிறிஸ்துவை உயிர்த்தெழுப்பிய தேவனை நம்புவதன் மூலம், அதற்காக உழைப்பதைத் தவிர்த்து, நாமும் நம் கணக்கில் நீதியைக் கணக்கிடலாம்.

இப்போது, மேலோட்டமாக அதை மனதில் கொண்டு, நாம் ஆபிரகாமின் கதைக்கு திரும்புவோம்.
அபிராம் என்ற பெயரில் கதை தொடங்கியது.
அபிராம் என்றால் பலரின் தந்தை!

ஆபிராம் யாருக்கும் தகப்பன் இல்லாததால், யாரும் மிகவும் தகாத முறையில் பெயரிடப்படவில்லை.

60 வயதில், தேவன் ஆபிராமிடம் வந்து, ஊர் நகரத்தில் உருவ வழிபாட்டிலிருந்து அவரை அழைத்தார். அவர் காண்பிக்கும் ஒரு தேசத்திற்கு செல்லச் சொன்னார். தேவன் உண்மையில் சர்வ வல்லமையால் அவரை அனைத்து மனிதகுலத்திலிருந்தும் தனியாக பிரித்தெடுத்தார்.

“Leave your city, leave your idols, go to a land that I will show you.” We don’t really know what the means of divine communication was, but it was very effective.
ஆபிராமுடன் தேவன் நடத்திய உரையாடல் பற்றிய வேத பதிவு இல்லை, ஆனால் ஆபிராம் கீழ்ப்படிந்தார். அவர் தனது வீட்டை விட்டு வெளியேறினார். அவர் தனது இன மக்களை விட்டு வெளியேறினார். அவர் தனது தேசத்தை

விட்டு வெளியேறி தனது மனைவியை அழைத்துக்கொண்டு தனது வேலையாட்களுடன் முற்றிலும் தெரியாத இடத்திற்கு பயணம் செய்தார். இது விசுவாசத்தின் பெரிய பாய்ச்சல்.

இப்போது, அவர் செல்லும் வழியில், வாக்குறுதியின் தேசம், அவர் அங்கே நின்றார்- அவர் ஆரான் என்ற இடத்தில் நின்றார், அவர் 15 ஆண்டுகள் அங்கேயே இருந்தார். எனவே, இவர் ஒரு வாக்குறுதியைக் கொண்டிருந்த ஒரு மனிதர், அதை லேசாகச் சொல்வதென்றால்.

பதினைந்து ஆண்டுகள் அவர் ஆரானில் இருந்தார், இறுதியாக அவரது தந்தையின் மரணத்திற்குப் பிறகு, 15 வருடங்கள் முடிந்ததும், அவர் வாக்குத்தத்த தேசத்திற்குப் புறப்படுகிறார்.

இப்போது, காரியத்தை கவனியுங்கள்.

- ஆளுகை தேவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது,
- தெரிந்த அனைத்தையும் விட்டுவிடச் சொன்னேன்,
- விலைமதிப்பற்ற அனைத்தும்,
- அவனிடம் இருந்த அனைத்தும்,
- அவருக்கு எதுவும் தெரியாத ஒரு தேசத்திற்குச் செல்ல சொன்னார்

- வழியில் 15 வருடங்களாக ஆள் நடமாட்டம் இல்லாத ஒரு வகையான நிலத்தில் சிக்கிக்கொள்கிறார்.

ஆபிராம் உடனடி நிறைவேற்றத்தைக் காண வேண்டிய ஒரு மனிதர். அவர் காத்திருப்பதைத் தள்ளிப் போடக்கூடிய மனிதர். நம்பிக்கையோடு வாழத் தெரிந்த மனிதர்.

அவர் மூலம் உலகை ஆசீர்வதிப்பார் என்று தேவன் சொன்னார். அவர் ஆபிராம் மூலமாகவும், ஆபிராமின் சந்ததி மூலமாகவும் உலகை ஆசீர்வதிப்பார், ஆனால் அவருக்கு வித்து இல்லை.

அவர் முற்றிலும் யாருக்கும் தந்தை இல்லை, விதை இல்லை, ஒரு வாக்குறுதி மட்டுமே. இதோ, விசுவாசத்தில் செயல்படும் ஒரு மனிதன், பல வருடங்களாக ஒத்திவைக்கப்பட்ட ஒரு நாட்டிற்குச் செல்கிறான், மேலும் அவன் பலருக்குத் தந்தையாகப் போகிறான் என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் அவர் தொடர்ந்து போகிறார் மற்றும் அவர் விசுவாசிக்கிறார்.

அவர் வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற தேவனை தேடுகிறார்.

அவர் தேசத்திற்காக காத்திருந்தார்,
அவர் விதைக்காக காத்திருந்தார், மற்றும்
அனைத்தும் விசுவாசத்தால் .

அவர் விசுவாசத்தால் வாழ்ந்தார்.
அவர் ஒரு வாக்குறுதியின் அடிப்படையில் வாழ்ந்தார்.

அவர் சிலைகள் உட்பட கடந்த காலத்தை முழுமையாக முறித்துக் கொண்டு, உண்மையான மற்றும் ஜீவனுள்ள தேவனை ஆராதிக்க திரும்பினார்.

இறுதியில், அவர் கானானுக்கு வருகிறார், அவர் வரும்போது, அவருடைய விசுவாசம் மீண்டும் மீண்டும் சோதிக்கப்படுகிறது.

அவர் இறுதியாக வாக்குறுதியின் நிலத்திற்கு வருகிறார், ஆனால் உடனடியாக வெளிப்படும் வாக்குறுதிகள் நிறைய இல்லை.
பஞ்சம் நிலவுகிறது. அவர் பஞ்சத்தை எதிர்கொள்கிறார்.
பார்வோன் இருக்கிறான், சண்டை இருக்கிறது, பயம் இருக்கிறது, முட்டாள்தனம் இருக்கிறது, ஒத்திவைக்கப்பட்ட நிறைவேற்றமும் இருக்கிறது. இவை அனைத்திலும், அவர் தேவனின் வாக்குறுதியை பற்றி கொண்டார், உண்மையில், அதைச் செய்வது எளிதானது அல்ல.

எகிப்து மற்றும் வடக்கு மற்றும் கிழக்கிற்கு இடையே பண்டைய உலகின் வர்த்தகத்தை கொண்டு செல்லும் ஒட்டக கேரவன்களின் சாலைகளில் ஆபிராம் மூலோபாய ரீதியாக அமைந்திருந்தது. அவர் கிணறுகளை

வைத்திருந்தார், அவருடைய ஆடுகளும் மாடுகளும் அதிகமானவை.

ஆதியாகமம் 13:2, ஆபிராம் மிருகஜீவன்களும் வெள்ளியும் பொன்னுமான ஆஸ்திகளை உடைய சீமானாயிருந்தான்.

வடக்கிலிருந்தோ அல்லது தெற்கிலிருந்தோ பணக்கார வணிகர்கள் தேசத்திற்குள் வந்தபோது, அவர்கள் ஆபிரகாமின் கிணறுகளில் அருகினில் நின்றனர்.

அபிராமின் வேலைக்காரர்கள் ஒட்டகங்களின் தேவைகளையும் வியாபாரிகளின் வேலைக்காரர்களையும் நன்றாக கவனித்துக்கொண்டார்கள். பயணிகளுக்கு உணவு விற்கப்பட்டது. மாலை நேரத்தில் வணிகர்கள் அபிராமின் கூடாரத்திற்கு வந்து மரியாதை செலுத்துவார்கள்.

கேள்வி ஒரு செட் பேட்டர்னில் பின்பற்றப்பட்டிருக்கும்.
விருந்தாளிகள், 'ஆபிராம், உனக்கு எவ்வளவு வயது?' என்று சொல்லியிருப்பார்கள்.
எவ்வளவு நாளாக இங்கே இருந்தாய்?'
ஆனால் அவர்கள் கேட்டிருக்கக்கூடிய மிகவும் சுவாரஸ்யமான கேள்வியாக இருக்கலாம்,
உங்களுக்கு ஆபிராம் என்ற பெயர் எப்படி வந்தது?

உனக்கு எத்தனை குழந்தைகள்?'
நூறு முறை நடந்திருக்க வேண்டும்.
ஒருவேளை அது ஆயிரம் முறை நடந்திருக்குமா?

ஒவ்வொரு முறையும் முன்பிருந்ததை விட கூச்சல் அதிகம். 'ஓ, பலரின் தந்தையே! வாழ்த்துகள்! உனக்கு எத்தனை மகன்கள்?'

தாழ்மையான பதில், 'இல்லை.'
பெயரின் பொருத்தமற்ற தன்மை மற்றும் அத்தகைய பெயரைப் பின்தொடர குழந்தைகள் இல்லை என்ற உண்மையைப் பற்றிய நகைச்சுவையின் அரைகுறையான கிண்டலை பல நேரங்களில் இருந்திருக்க வேண்டும். அந்தக் கேள்விக்கும் பதிலுக்கும் ஆபிரகாம் தன்னைத்தானே உருக்கிக்கொண்டு நிலைமையை மிகுந்த கசப்புடன் வெறுத்திருக்க வேண்டும்.

"பலரின் தந்தை, யாருக்கும் தந்தை இல்லை, அது துணி மற்றும் ஆட்டுத்தோல்களின் உலகமாக இருந்தது, அங்கு எல்லோரும் கூடாரங்களில் வாழ்ந்தார்கள், அங்கு கண்களில் இருந்து கொஞ்சம் தனியுரிமை இருந்தது மற்றும் காதுகளின் மண்டலத்திலிருந்து எதுவும் இல்லை. அந்த தலைப்பில் பல உரையாடல்கள் நடந்திருக்க வேண்டும்.

மலட்டுத்தன்மையுள்ளவர் யார், அது ஆபிரகாம் அல்லது சாராள்?
அவர் உண்மையில் ஒரு முழு மனிதனா, அல்லது ஏதாவது குறைபாடு இருந்ததா?
அவருக்கு குழந்தைகள் இல்லை, அவருடைய பெயர் 'பலரின் தந்தை'.

நிச்சயமாக, ஆபிராமின் விரக்தி அவருக்குள் இருந்தது, சாராள் தரப்பில் விரக்தி இருந்தது. அவரது பெயரால் கடுமையான அவமானம் ஏற்பட்டது.

எனவே, சாராள் இந்த விஷயத்திற்கு சிறிது உதவ முடிவு செய்தார், ஆபிராம் ஆகார் என்ற வேலைக்காரப் பெண்ணிடம் சென்று அவளை தன கணவன் மூலம் கர்ப்பமாக்க முயற்சி செய்தார், அதனால் எப்படியாவது ஒரு குழந்தையைப் பெற்றெடுக்க முடியும். குறைந்த பட்சம் அந்த குறை அவருக்கா அல்லது அவளுக்கா என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும்.

வாக்குப்பண்ணப்பட்ட சந்ததியைப் பற்றி ஆபிராம் மிகவும் விரக்தியடைந்து, அப்படிப்பட்ட ஒரு காரியத்திற்கு அவர் ஒப்புக்கொண்டார். ஆகார் கர்ப்பமானார், சாராள் தான் பிரச்சனை என்று அனைவருக்கும் தெரியும். அப்போது அவள் கேவலமாக உணர்ந்தாள். தன்னால் ஒரு குழந்தையைப் பெற்றெடுக்க முடியாது என்பதை அவள்

உணரவில்லை, அவள் வேலைக்கார பெண்ணை வெறுத்தாள், இஸ்மவேல் என்று பெயரிடப்பட்ட வேலைக்காரிக்குப் பிறந்த குழந்தையை அவள் வெறுத்தாள். ஆனால் ஆபிராம், அவருக்கு இறுதியாக ஒரு வாரிசு பிறந்தார், இறுதியாக அவருக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்தது. அவர் இறுதியாக ஒருவரின் தந்தையானார். அவர் 86 வயதில் ஒரு ஆணை போல உணர்ந்தார்.

ஆபிராம் கர்த்தரை நோக்கி அழுதான்!

ஆதியாகமம் 17:18, இஸ்மவேல் உமக்கு முன்பாகப் பிழைப்பானாக! என்று ஆபிரகாம் தேவனிடத்தில் விண்ணப்பம்பண்ணினான்.

அவருக்கு இயற்கை சக்திகளால் பிறந்த ஒரு மகன்!

அவருடைய பெயரைக் கேட்டால், "நான் ஆபிராம், எனக்கு ஒரு மகன்" என்று சொல்லலாம்.
பதின்மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, அவர் 99 வயதாகவும் பலவீனமாகவும் இருந்தபோது, தேவன் அவருக்கு இன்னொரு மகனைக் கொடுத்தார். இவன் இயற்கை சக்தியால் வந்த மகன் அல்ல, அப்பாற்பட்ட வல்லமையால் பிறந்த மகன்.

தேவன் அவருக்கு ஒரு வாரிசு, வாக்குத்தத்தத்தின் மகன் கொடுத்தார், அவருடைய இயல்பான திறனின் மகன் அல்ல, ஆனால் தேவனின் வல்லமையின் மகன் என்ற வாக்குறுதியைக் கொடுத்தார். ஆச்சரியப்படும் விதமாக, தேவன் அவரது பெயரை மாற்றினார்.

இப்போது, அவரது முதல் பெயர், பலரின் தந்தை, ஆபிராம், அதில் ஒரு வாக்குறுதியைக் கட்டியெழுப்பியிருந்தார். இஸ்மவேலை பெற்றபோது அந்த வாக்குறுதி முதலில் உண்மையாக மாறத் தொடங்கியது, ஆனால் அவரைப் பலரின் தந்தையாகப் பார்ப்பது இன்னும் நீட்டிக்கப்பட்டது..

இப்போது அவருக்கு வாக்குத்தத்தத்தின் மகன், ஈசாக்கு என்ற பெயரில் இரண்டாவது மகன் இருக்கிறார், மேலும் தேவன் ஆபிராம் என்ற நடுவில் “கா” சேர்த்து அவருடைய பெயரை மாற்றுகிறார். அதாவது திரளான மக்களின் தந்தை.

இஸ்மவேல் இயற்கை தலைமுறையின் மகன்.
ஈசாக்கு , இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர், ஏனென்றால் ஆபிரகாம் மிகவும் வயதானவராக இருந்தார், சாராள் மலடியாக இருந்தார்.

ஆபிராம் மனித பலத்தின் சக்தியில் இஸ்மவேலைப் பெற்றான்.

ஆபிராம் தேவனின் வல்லமையில் ஈசாக்கைப் பெற்றான். சாராள் மற்றும் ஆபிரகாமின் மலட்டு தன்மைக்கு தேவன் உயிர் கொடுத்தார்.

இந்தச் செய்தி நற்செய்தியைப் பற்றிய நமது புரிதலுக்கு மிகவும் அடிப்படையானது.

கலாத்தியர் 4:22, **ஆபிரகாமுக்கு இரண்டு குமாரர் இருந்தார்கள் என்று எழுதியிருக்கிறது; ஒருவன் அடிமையானவளிடத்தில் பிறந்தவன், ஒருவன் சுயாதீனமுள்ளவளிடத்தில் பிறந்தவன்.**

அடிமைப் பெண்ணால் ஒன்று, அதாவது ஆகார், அடிமை. சுதந்திரமான பெண் சாராள் , அவரது மனைவி.
கலாத்தியர் 4:23, **அடிமையானவளிடத்தில் பிறந்தவன் மாம்சத்தின்படி பிறந்தான், சுயாதீனமுள்ளவளிடத்தில் பிறந்தவன் வாக்குத்தத்தத்தின்படி பிறந்தான்.**

இஸ்மவேல், மாம்சத்தின் கொள்கையை விளக்குகிறார், விசுவாசத்தின் வாக்குறுதியை நிராகரித்து, மாம்சத்தில், தேவனின் நோக்கங்களை கிரியைகளால் வாங்க முற்படுகிறார்.

இஸ்மவேல் மனித முயற்சியின் குழந்தை.

இஸ்மவேல் மனித முயற்சியின் குழந்தை, ஈசாக்கு தெய்வீக குழந்தை.

- இஸ்மவேல் வழக்கமான வழியில் பிறந்த மகன் மற்றும் இயற்கையான பிறப்பை மட்டுமே அனுபவித்த, பாவத்தின் அடிமைத்தனத்தில் மட்டுமே பிறந்த அனைவருக்கும் பிரதிநிதி.
- ஈசாக்கு ஒரு இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட அதிசயத்தால் விசுவாசத்தில் பிறந்த ஒரு மகன் மற்றும் ஆவிக்குரிய பிறப்பைப் பெறும் அனைவருக்கும் ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

கலாத்தியர் 4:24, இவைகள் ஞான அர்த்தமுள்ளவைகள்; அந்த ஸ்திரீகள் இரண்டு ஏற்பாடுகளாம்; ஒன்று சீனாய்மலையிலுண்டான ஏற்பாடு, அது அடிமைத்தனத்திற்குள்ளாகப் பிள்ளைபெறுகிறது, அது ஆகார் என்பவள்தானே.

ஒரு படம், இந்த பெண்களுக்கு இரண்டு உடன்படிக்கைகள்,
சினாய் மலையிலிருந்து அடிமைகளாக இருக்கும் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுக்கும் ஒருவர், அவள் ஆகார்.

கலாத்தியர் 4:25-31, ஆகார் என்பது அரபிதேசத்திலுள்ள சீனாய்மலை; அந்த ஆகார் இப்பொழுதிருக்கிற எருசலேமுக்குச் சரி; இவள் தன்

பிள்ளைகளோடேகூட அடிமைப்பட்டிருக்கிறாளே. 26. மேலான எருசலேமோ சுயாதீனமுள்ளவள், அவளே நம்மெல்லாருக்கும் தாயானவள்.

27. அந்தப்படி பிள்ளைபெறாத மலடியே, மகிழ்ந்திரு; கர்ப்பவேதனைப்படாதவளே, களிப்பாய் எழும்பி ஆர்ப்பரி; புருஷனுள்ளவளைப் பார்க்கிலும் அநாத ஸ்திரீக்கே அதிக பிள்ளைகளுண்டு என்று எழுதியிருக்கிறது. 28. சகோதரரே நாம் ஈசாக்கைப்போல வாக்குத்தத்தத்துப் பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம். 29. ஆகிலும் மாம்சத்தின்படி பிறந்தவன் ஆவியின்படி பிறந்தவனை அப்பொழுது துன்பப்படுத்தினதுபோல, இப்பொழுதும் நடந்துவருகிறது.

30. அதைக்குறித்து வேதம் என்ன சொல்லுகிறது: அடிமையானவளின் மகன் சுயாதீனமுள்ளவளுடைய குமாரனோடே சுதந்தரவாளியாயிருப்பதில்லை; ஆகையால் அடிமையானவளையும், அவளுடைய மகனையும் புறம்பே தள்ளு என்று சொல்லுகிறது. 31. இப்படியிருக்க, சகோதரரே, நாம் அடிமையானவளுக்குப் பிள்ளைகளாயிராமல், சுயாதீனமுள்ளவளுக்கே பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம்.

அற்புதமான மற்றும் எளிமையான ஒப்புமை.

இஸ்மவேல் மாம்சம், மனித முயற்சி, இயற்கை சக்திக்கு சமம்.
அது சீனாய், நியாயப்பிரமாணம், சட்டத்தைக் கடைப்பிடிப்பது.
இது வெளிப்படையாக எருசலேமின் மதமாகும், அங்கு அவர்கள் தேவனுடன் சரியான உறவுக்கு இரட்சிப்புக்கான வழியைப் பெற முயன்றனர்.
அவர்களுக்கு கடைசியில் வந்தது எல்லாம் அடிமைத்தனம்தான்.

ஈசாக்கு அதிசய வல்லமை , ஆவிக்குரிய சக்தியை விளக்குகிறார்.
ஈசாக்கு மேலே உள்ள எருசலேம் போன்றது.
ஈசாக்கு வாக்குறுதியுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளார் மற்றும் அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதன் மூலம் பாவத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படுகிறார்.

மனித முயற்சிக்கும் தெய்வீக சக்திக்கும் இடையே வேறுபாடு உள்ளது.

ஈசாக்கு தெய்வீக சக்தியின் குழந்தை.
இஸ்மவேல் மனித முயற்சியின் குழந்தை.

சீனாய் என்பது சட்டம், இரட்சிப்பு சட்டத்தால் வருகிறது என்றால், அது மனித முயற்சி, மனித சக்தி.

ஆனால் இரட்சிப்பு சட்டத்தால் வர முடியாது, இரட்சிப்பு வாக்குத்தத்ததால் வருகிறது, தெய்வீக ஏற்பாட்டால் வருகிறது.

எனவே, இஸ்மவேல் - ஒப்புமையாகவோ அல்லது ஒரு உவமையாகவோ சினாயுடன் இணைகிறான், இது சட்டத்துடன் இணைக்கிறது, இது இயற்கை முயற்சியுடன் இணைக்கிறது என்பதை பவுல் நமக்குக் காட்டுகிறார்.

ஈசாக்கு மேலே இருக்கும் எருசலேமுடன் இணைக்கும்போது, தெய்வீக சக்தி, தெய்வீக பிரசன்னம், தெய்வீக வாக்குறுதி.
ஆபிரகாம் மனித முயற்சியால் வாக்குறுதியைப் பெறவில்லை. அவனது மனித முயற்சி இஸ்மவேலை மட்டுமே கொண்டு வந்தது, இஸ்மவேல் பிரச்சனையைத் தவிர வேறொன்றையும் கொண்டு வரவில்லை. ஈசாக்கிலிருந்து வந்த விதையை ஆழமாக வெறுக்கும் இஸ்மவேலியர்களால் இன்றும் மத்திய கிழக்கு நிரம்பியுள்ளது.

ஆபிரகாம் இறுதியாக வாக்குத்தத்தத்தின் குமாரனைப் பெற்றார், மேலும் வாக்குத்தத்தத்தின் குமாரன் விசுவாசத்தினால் மட்டுமே இரட்சிப்பு என்பதின் ஒப்புமை. 99 வயதில் சாராள் கர்பமாக எதையும் செய்ய முடியவில்லை, அல்லது சாராள் ஒரு குழந்தையைப்

பெற்றெடுக்க முடியவில்லை என்பதால், ஆபிரகாம் அந்தக் குழந்தைக்கு எந்தப் பங்களிப்பும் செய்யவில்லை. மனித முயற்சியால் அது நடக்க வழி இல்லை. ஆபிரகாமின் விசுவாசமே அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது.

இரட்சிப்பது எத்தகைய விசுவாசம் கொண்டது?

1. **1. ஆபிரகாம் நம்பிக்கைக்கு எதிராக நம்பினார்.**

நம்பமுடியாததாக தோன்றியதை ஆபிரகாம் நம்பினார்.

V 18, உன் சந்ததி இவ்வளவாயிருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டபடியே, தான் அநேக ஜாதிகளுக்குத் தகப்பனாவதை நம்புகிறதற்கு ஏதுவில்லாதிருந்தும், அதை நம்பிக்கையோடே விசுவாசித்தான்.

ஆக்ஸிமோரான் oxymoron என்றால் என்னவென்று உங்களுக்குத் தெரியும்.
ஆக்ஸிமோரான் என்பது ஒரு பேச்சு உருவம், இதில் எதிர் கருத்துக்கள் இணைக்கப்படுகின்றன. மௌனம் காதைக் கசக்கச் செய்தது.

ஆக்சிமோரோனிக் பாணியில், ஆபிரகாம் நம்பிக்கைக்கு எதிராக நம்பினார். நம்பிக்கைக்கு எந்த அர்த்தமும் இல்லாதபோது நம்பிக்கைக்கு எந்த காரணமும் இல்லாதபோது அவர் விசுவாசித்தார். அனைத்து மனித

திறன்களுக்கும், அனைத்து நியாயமான எதிர்பார்ப்புக்கும் எதிராக, அவர் நம்பினார்.

நம்பிக்கை என்பது வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட, எதிர்பார்க்கப்பட்ட, எதிர்நோக்கப்படும் ஒன்றிற்கான எதிர்பார்ப்பு.

ஆபிரகாம் பல தேசங்களின் தந்தையாக மாறுவார் என்று தேவன் கூறியிருந்தார் (ஆதியாகமம் அதிகாரம் 12) மேலும் அது அவருடன் தேவனின் அனைத்து உரையாடல்களிலும், அதிகாரம் 12 மற்றும் அதிகாரம் 15, அதிகாரம் 17 மற்றும் பலவற்றிலும் மீண்டும் மீண்டும் செய்யப்பட்டது.

அவரைப் பல நாடுகளின் தந்தையாக்க வேண்டும் என்பதே தேவனின் நோக்கமாக இருந்தது. ஆபிரகாம் அந்த வாக்குறுதியை நம்பினார். தேவன் அவனுக்கு தேசத்தை கொடுப்பேன், பெரிய நிலத்தைக் கொடுப்பேன் என்றும் சொன்னார். தேவன் அந்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றுவார் என்று ஆபிரகாம் நம்பினார்.

அந்த நம்பிக்கையை நனவாக்குவதைப் பார்க்க மனித வழி இல்லாதபோது நம்பிக்கை கொண்ட மனிதர் அவர். நிலத்தைக் கைப்பற்ற அவனிடம் படை இல்லை. குழந்தையை உருவாக்கும் திறன் அவரிடம் இல்லை. ஆனால் அவர் வாக்குறுதியை நம்பினார், மேலும்

நம்புவதற்கு எந்த காரணமும் இல்லாதபோது அவர் நம்பினார்.

So, in hope against hope, he believed so that he might become a father of many nations, according to that which had been spoken, "*So shall your descendants be.*"
அவர் கடல் மணலைப் போல அவருக்கு சந்ததி இருப்பார்கள் என்று தேவன் சொன்னார். தேவன் சொன்னபடி, ஆபிரகாம் நிறைவேறும் என்று நம்பினார்.

ஆதியாகமம் 15:2-6, **அதற்கு ஆபிராம்: கர்த்தராகிய ஆண்டவரே, அடியேனுக்கு என்ன தருவீர்? நான் பிள்ளையில்லாமல் இருக்கிறேனே; தமஸ்கு ஊரானாகிய இந்த எலியேசர் என் வீட்டு விசாரணைக்கர்த்தனாய் இருக்கிறானே என்றான். 3. பின்னும் ஆபிராம்: தேவரீர் எனக்குப் புத்திர சந்தானம் அருளவில்லை; இதோ என் வீட்டிலே பிறந்த பிள்ளை எனக்குச் சுதந்தரவாளியாய் இருக்கிறான் என்றான். 4. அப்பொழுது கர்த்தருடைய வார்த்தை அவனுக்கு உண்டாகி: இவன் உனக்குச் சுதந்தரவாளியல்ல, உன் கர்ப்பப்பிறப்பாயிருப்பவனே உனக்குச் சுதந்தரவாளியாவான் என்று சொல்லி, 5. அவர் அவனை வெளியே அழைத்து: நீ வானத்தை அண்ணாந்துபார், நட்சத்திரங்களை எண்ண**

உன்னாலே கூடுமானால், அவைகளை எண்ணு என்று சொல்லி; பின்பு அவனை நோக்கி: உன் சந்ததி இவ்வண்ணமாய் இருக்கும் என்றார். 6. அவன் கர்த்தரை விசுவாசித்தான், அதை அவர் அவனுக்கு நீதியாக எண்ணினார்.

அபிராமின் இரட்சிப்பின் தருணம், அவர் வெறுமனே நம்பமுடியாத ஒன்றை நம்பினார்.

அவர் கண்ணுக்கு தெரியாத ஒன்றை நம்பினார்.
தன்னால் எந்த பங்களிப்பையும் செய்ய முடியாத ஒன்றை அவர் நம்பினார்.
ஆனால் அவர் விசுவாசித்தார்.

அவருடைய விசுவாசம் எவ்வளவு வலுவாக இருந்தது?

அவர் அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதற்கு குறைந்தது 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு விசுவாசித்தார்.
நட்சத்திரங்கள் அல்லது கடல் மணல்கள் போன்ற எண்ணற்ற குழந்தைகள், பல தேசங்கள், மற்றும் அவர் மூலம் பல நாடுகளை ஆசீர்வதித்து, இந்த பெரிய நிலத்தை சொந்தமாக்குங்கள். எல்லா வருடங்களும் கடந்து செல்கின்றன, அவர் நம்புகிறார்.

நீங்கள் வசனம் 19 க்குச் சென்றால், அது அவருடைய விசுவாசத்தைப் பற்றிய இரண்டாவது விஷயத்தைச் சொல்கிறது.

ஒன்று, அவர் நம்பிக்கைக்கு எதிராக விசுவாசித்தார், அல்லது அது சாத்தியமற்றதாகத் தோன்றும்போது அவர் விசுவாசித்தார்.

2. **ஆபிரகாம் விசுவாசத்தில் பலவீனமாக இருக்கவில்லை.**

V 19, அவன் விசுவாசத்திலே பலவீனமாயிருக்கவில்லை; அவன் ஏறக்குறைய நூறு வயதுள்ளவனாயிருக்கும்போது, தன் சரீரம் செத்துப்போனதையும், சாராளுடைய கர்ப்பம் செத்துப்போனதையும் எண்ணாதிருந்தான்.

இந்த மகத்தான வாக்குத்தத்தம் நிறைவேறும் என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்கு முற்றிலும் எதுவும் இல்லாத அந்த ஆண்டுகளில், அவரது நம்பிக்கை குறையவில்லை. அது வலிமை இல்லாமல் இருந்ததில்லை.

வாக்குறுதி அளித்த தேவனை அவர் சந்தேகிக்கவில்லை. அவருடைய விசுவாசம் பலமானது.

V 20, தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தைக்குறித்து அவன் அவிசுவாசமாய்ச் சந்தேகப்படாமல்,

இது எப்படி முடியும்?

அது எப்படி சாத்தியமாகும்?

அவருக்கும் சாராளுக்கும் குழந்தைகள் இருக்க முடியாது.

தேவன் ஆபிரகாமுக்கு தம்மை எவ்வாறு முழுமையாக வெளிப்படுத்தினார் என்பது நமக்குத் தெரியாது, ஏனென்றால் அது வேதத்தில் நமக்குச் சொல்லவில்லை. ஆனால் ஆபிரகாம் தேவனை பற்றி இதை நம்பினார்.

V 17, அநேக ஜாதிகளுக்கு உன்னைத் தகப்பனாக ஏற்படுத்தினேன் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, அவன் தான் விசுவாசித்தவருமாய், மரித்தோரை உயிர்ப்பித்து, இல்லாதவைகளை இருக்கிறவைகளைப்போல் அழைக்கிறவருமாயிருக்கிற தேவனுக்கு முன்பாக நம்மெல்லாருக்கும் தகப்பனானான்.

ஆபிரகாம் தன்னை ஊரிலிருந்து பிடுங்கிய இந்த தேவன் படைப்பாளர் என்று நம்பினார், அவர் இல்லாத விஷயங்களை உருவாக்கினார். அது தான் படைப்பு.

ஆபிரகாமும் இந்த தேவனுக்கு ஒன்றுமில்லாதவற்றிலிருந்து அனைத்தையும் படைக்கும் ஆற்றல் மட்டுமல்ல, இறந்ததை உயிர்ப்பிக்கும் சக்தியும் இருப்பதாக விசுவாசித்தார் .

அப்படியானால், தேவன் இவ்வாறு அறிவித்து, தன்னைப் படைப்பாளராகவும், ஆபிரகாமுக்கு உயிர் கொடுப்பவராகவும் வெளிப்படுத்தினார் என்றும் அவர் நம்பினார் என்றும் கருதுவது போதுமானது.

படைப்பின் தேவனை நம்பினார்!
அவர் உயிர்த்தெழுதலின் தேவனை விசுவாசித்தார்!!
நமது திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு மிகவும் வலிமையான தடைகள் இல்லாமை மற்றும் இறப்பு. இல்லாததைக் கொண்டு வேலை செய்வது கடினமானது மற்றும் மரணத்தின் தடையைத் தாண்டிச் செல்வது மிகவும் கடினம். தேவனுக்கு அது ஒரு பிரச்சனையல்ல, ஏனென்றால் அவர் இல்லாததை அவர் அழைக்க முடியும், மேலும் அவர் இறந்ததை உயிர்ப்பிக்க முடியும்.

மீண்டும், தேவன் எப்படி இந்த நம்பிக்கைகளை அவரது மனதில் திட்டமிட்டார் என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது, ஆனால் தேவன் அவரிடம் 99 வயதில் வந்து, 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவர் வாக்குறுதியளித்த மகனைப் பெறுவார் என்று கூறினார்..

இது ஒரு அற்புதமான நம்பிக்கை.
நாம் அதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது இது ஒரு அற்புத வகையான நம்பிக்கையாகும், மிகக் குறுகிய பார்வையற்ற, அதிக தேவை கொண்ட நம்பிக்கையுடன் ஒப்பிடும்போது,

எதையாவது உடனடியாகக் காணவில்லை என்றால், அது எப்போதாவது நடக்குமா என்று நாம் ஆச்சரியப்பட ஆரம்பிக்கிறோம்..

எனவே, நீங்கள் ஆபிரகாமின் விசுவாசத்தைப் பார்க்கிறீர்கள்,

- தேவன் மீது அவர் வைத்திருந்த நம்பிக்கை, தேவன் அவரை மிகவும் நேசித்தார் என்பதல்ல,
- தேவன் அவரை ஒரு குறிப்பிட்ட வழியில் வழிநடத்தவில்லை,
- தேவன் அவருக்கு நிலம் கொடுத்தது அல்ல,
- தேவன் அவருக்கு விதையைக் கூட கொடுத்திருக்கவில்லை.
- இல்லாதவற்றிற்காக அவரால் தேவனை நம்ப முடிந்தது.

ஆபிரகாம் இறந்தது உயிர்பெறும் என்று தேவனை நம்ப முடிந்தது.
எனவே, தேவன் ஈசாக்கை எடுத்து (ஆதியாகமம் 22) அவரை பலிபீடத்தின் மீது வைத்து அவரது உயிரை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டபோது, ஆபிரகாம் அதை செய்ய எந்த தயக்கமும் இல்லை, ஏனெனில் தேவன் இறந்தவர்களுக்கு உயிர் கொடுக்கும் தேவன் என்று அவர் அறிந்திருந்தார்.
ஆபிரகாமுக்கு எபிரேய எழுத்தாளரின் சாட்சியம் இதுதான்.

எபிரெயர் 11:17-18, மேலும் விசுவாசத்தினாலே ஆபிரகாம் தான் சோதிக்கப்பட்டபோது, ஈசாக்கைப் பலியாக ஒப்புக்கொடுத்தான் 18. ஈசாக்கினிடத்தில் உன் சந்ததி விளங்கும் என்று அவனோடே சொல்லப்பட்டிருந்ததே; இப்படிப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்களைப் பெற்றவன், மரித்தோரிலிருந்து எழுப்ப தேவன் வல்லவராயிருக்கிறாரென்றெண்ணி,

ஆபிரகாம் தேவனால் மரித்தோரை மக்களை எழுப்ப முடியும் என்று கருதினார்.

எனவே, இது ஒரு முழு புதிய ஏற்பாட்டில் சுழலும் இறையியல் அல்ல, ஆனால் அவர் தேவன் படைப்பாளர், வாழ்க்கையின் ஆதாரம், எதையும் இல்லாத விஷயங்களை உருவாக்கி, இறந்தவர்களுக்கு உயிர் கொடுக்கக்கூடிய தேவனை பற்றிய தெளிவான புரிதலைக் கொண்டிருந்தார்.

அது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையாக இருந்தது. அவர் ஒரு உயிரை கொண்டு வர முடியும், மேலும் அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிரைக் கொண்டுவர முடியும் என்று விசுவாசித்தார்.

3. **Abraham had faith against reality of life.**

V 19, அவன் விசுவாசத்திலே பலவீனமாயிருக்கவில்லை; அவன் ஏறக்குறைய நூறு வயதுள்ளவனாயிருக்கும்போது, தன் சரீரம் செத்துப்போனதையும், சாராளுடைய கர்ப்பம் செத்துப்போனதையும் எண்ணாதிருந்தான்.

ஆபிரகாம் சிந்தித்தார்.
அவர் சுமார் நூறு வயதாக இருந்ததால், சாராவின் கருப்பை இறந்துவிட்டது. அவளது கருப்பை இறந்து கிடந்தது, இப்போது அவன் இறந்ததைப் போலவே இருந்தான்.

அவர் தனது சொந்த மரணம் மற்றும் சாராள் மரணத்தின் யதார்த்தத்தைப் பற்றிய சிந்தனையில் நம்பிக்கையில் கூட பலவீனமாக இல்லை. அது மனிதனால் முடியாதது. அவனுடைய சொந்த இயலாமையும் சாராவின் மலட்டுத்தன்மையும் அவன் மனதில் இருந்தது.

The Greek word is***, katanoeō***, meanin
g to fix one's mind, to contemplate, to consider, to concentrate.

தற்போது அவர் இறந்த நிலையில் உள்ளார். அவர் அந்த யதார்த்தத்தில் தனது மனதை நிலைநிறுத்துகிறார், ஆனால் இது ஒரு தெய்வீக வாக்குறுதி, இது அவர் இழுக்க வேண்டிய ஒன்று அல்ல என்பதை அவர்

புரிந்துகொள்வதால் அவரது நம்பிக்கையை அது ஒருபோதும் குறைக்காது.

சிறிது காலத்திற்கு அவர் சாராவின் சதி மற்றும் திட்டத்திற்கு அடிபணிந்தார். அது நிச்சயமாக சோதனை மற்றும் பாவத்தின் நேரம். ஆனால் அது அவருடைய விசுவாசத்தின் மரணம் அல்ல.

ஆபிரகாம் சர்வ வல்லமையுள்ள ஒரு தேவனை நம்பினார், அவர் ஒன்றுமில்லாததை உருவாக்கி, நீண்ட காலமாக இறந்ததை உயிர்ப்பிக்க முடியும்.

நோவா கொண்டிருந்த விசுவாசம் இதுதான்.
மழை வரப்போகிறது என்பதற்காக தேவன் அவனிடம் ஒரு படகைக் கட்டச் சொன்னார், பூமியின் வரலாற்றில் ஒருபோதும் மழை பெய்ததில்லை. ஒரு கப்பலை உருவாக்க 120 ஆண்டுகள் செலவிட்டார், ஆனால் அவர் உருவாக்கக்கூடிய தேவனை நம்பினார். வெள்ளம் வரும் என்று தேவன் சொன்னால், தேவன் வெள்ளத்தை உருவாக்குவார்.

வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதற்கு ஆபிரகாமுக்கு தனிப்பட்ட திறன் இல்லை. எதுவும் இல்லை, ஆனால் அவர் விசுவாசத்தில் பலவீனமாக இருக்கவில்லை, ஏனென்றால் அவர் தேவனை அறிந்திருந்தார் மற்றும் படைப்பாளர் தேவன் எவ்வளவு சக்திவாய்ந்தவர் என்பதை

அவர் அறிந்திருந்தார். ஆபிரகாம் மற்றும் அவரது நிலையான முன்னோக்கு எல்லாவற்றிற்கும் முக்கியமானது தேவனின் மீது கவனம் செலுத்துவதாகும்.

4. **சூழ்நிலைகள் காரணமாக ஆபிரகாமின் விசுவாசம் தளரவில்லை.**

V 19, அவன் விசுவாசத்திலே பலவீனமாயிருக்கவில்லை; அவன் ஏறக்குறைய நூறு வயதுள்ளவனாயிருக்கும்போது, தன் சரீரம் செத்துப்போனதையும், சாராளுடைய கர்ப்பம் செத்துப்போனதையும் எண்ணாதிருந்தான்.

அவருடைய நம்பிக்கையைப் பற்றி அது கூறும் மற்றொரு விஷயம், அதன் குணாதிசயங்கள், அவருக்கு வெளியே உள்ள சூழ்நிலைகள் காரணமாக அவர் சந்தேகிக்கவில்லை.

சாராள் கருப்பை இறந்துவிட்டது. அவர் தனது சொந்த சூழ்நிலையைப் பற்றி சிந்தித்தார், மேலும் இந்த குழந்தைக்கு அவரால் எந்த பங்களிப்பும் செய்ய முடியவில்லை.

அவருக்கு வெளியே சாரா இருந்தார் - அவளால் எந்த பங்களிப்பையும் செய்ய முடியவில்லை.

Genesis 18:11, Now Abraham and Sarah were old, well advanced in age; *and* [b]Sarah had passed the age of childbearing.

அவளுடைய உடலால் ஒரு குழந்தையைப் பெற முடியவில்லை, நடக்க முடியாது என்று வேதம் கூறுகிறது. அவருக்குள் இருந்த சூழ்நிலைகளும் அவருக்கு வெளியே உள்ள சூழ்நிலைகளும் சேர்ந்து எந்த பங்களிப்பையும் செய்யவில்லை. அவருடைய நம்பிக்கை, தேவனின் கிரியை மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் வல்லமையின் மீது மட்டுமே இருந்தது, அதைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை.

V 20, **தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தைக்குறித்து அவன் அவிசுவாசமாய்ச் சந்தேகப்படாமல்,**

ஊசலாடுவதும் இல்லை, தடுமாறுவதும் இல்லை, அலைக்கழிக்கப்படுவதும் இல்லை, அவர் நிலையானவர், நிலையானவர்.

சங்கீதம் 57:7, **என் இருதயம் ஆயத்தமாயிருக்கிறது, தேவனே, என் இருதயம் ஆயத்தமாயிருக்கிறது; நான் பாடிக்கீர்த்தனம்பண்ணுவேன்.**

அவருக்கு முழு தேவ தரிசனம் இருந்தது.

அவர் ஒரு பங்களிப்பை வழங்கப் போகிறார் அல்லது சாராள் ஒரு பங்களிப்பைச் செய்யப் போகிறார் என்று அவர் எதிர்பார்க்கவில்லை.

I love the way the King James put it. “He staggered not at the promises of God but was strong in faith.”

The word for waver is ***diakrinō***. It means to vacillate between two opinions. He doesn’t flip-flop. He’s not wavering. He’s fixed, strong in faith. Literally, passive - he’s been made strong in faith, it’s a divine gift.

நிச்சயமாக, அவரது மனிதநேயத்தில், அவர் போராடினார். ஆனால் அவரது நம்பிக்கை எப்போதும் வெற்றி பெற்றது.

ஆபிரகாம் சோதனையிலும் பாவத்திலும் விழுந்தார், ஆனால் அவருடைய விசுவாசம் எப்போதும் வெற்றி பெற்றது.

- இது ஒரு உண்மையான விசுவாசம்.
- இது தேவன் கொடுத்த நம்பிக்கை, மற்றும்
- போராட்டத்தில் வலுப்பெற்றது.

அவர் எவ்வளவு போராடினார்களோ, அவ்வளவு அதிகமாக அவருடைய நம்பிக்கை வலுவடைந்தது. இஸ்மவேலுடனான முழு சூழ்நிலையிலிருந்தும் வெளியே வந்தாலும், அவருடைய விசுவாசம் பலமாக இருந்தது. தேவன் ஆபிராமுடன் தம் உடன்படிக்கையை மீண்டும் மீண்டும் உறுதிப்படுத்தினார். அவனது போராட்டத்தின் மத்தியிலும் அவனது நம்பிக்கை வளர்கிறது.

V 20, தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தைக்குறித்து அவன் அவிசுவாசமாய்ச் சந்தேகப்படாமல்,

தேவனுக்கு மகிமை கொடுப்பது.
எப்போதும் தேவன் கவனம் செலுத்துகிறார்.

இது சாத்தியமற்றது போல் தெரிகிறது,
இது நடக்காது என்று தோன்றுகிறது, ஆனால் நான் தேவனுக்கு எல்லா மகிமையையும் கொடுக்கிறேன்.

அவருக்கு வல்லமை இருக்கிறது, திட்டம் உள்ளது, அவர் வாக்குத்தத்தம் அளித்தார், அவருடைய வார்த்தையைக் கடைப்பிடிக்கிறார். அவருக்கு எதுவும் கடினமாக இல்லை.
அவனுடைய எல்லா நம்பிக்கைகளும், அவனது கனவுகளும், அவனுடைய எல்லா எதிர்பார்ப்புகளும், அவனுடைய எல்லா, அவனுடைய எல்லா நம்பிக்கைகளும், வாக்குத்தத்தங்களும் தேவனிடத்தில் பிணைந்திருந்தன.

ஆபிரகாம் தேவனை எவ்வளவு உண்மையாக ஆராதிப்பவராக இருந்தார், உணர்ந்து கொள்ளப்படாதது கூட, அவர் தேவனை உண்மையான வழிபாட்டாளராக இருந்தார், பல தசாப்தங்கள் உருண்டோடிய நிலையில் நடக்காத எல்லாவற்றின் மத்தியிலும், அவர் தொடர்ந்து

தேவனை மகிமைப்படுத்தினார். இது ஒரு அற்புதமான நம்பிக்கை.

V 21, தேவன் வாக்குத்தத்தம்பண்ணினதை நிறைவேற்ற வல்லவராயிருக்கிறாரென்று முழு நிச்சயமாய் நம்பி, தேவனை மகிமைப்படுத்தி, விசுவாசத்தில் வல்லவனானான்.

தேவன் ஆபிரகாமுக்கு கொடுத்த வாக்குறுதியை மீண்டும் மீண்டும் கூறுகிறார். பல முறை.

இரத்தத்தில் உடன்படிக்கையை முத்திரையிட தேவன் ஒரு அற்புதமான சூழ்நிலையில் செல்கிறார். தேவன் அவருக்குத் தம்முடைய வாக்குறுதியைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருவதால், அவர் உறுதியாக நம்புகிறார். இந்த மாதிரி விசுவாசம் தான் இரசிக்கும் விசுவாசம்.

உங்கள் சொத்தை நாங்கள் இன்னும் பெறவில்லை.
நாங்கள் ஆபிரகாமைப் போன்றவர்கள்!

1 பேதுரு 1:4, அவர், இயேசுகிறிஸ்து மரித்தோரிலிருந்து எழுந்ததினாலே, அழியாததும் மாசற்றதும் வாடாததுமாகிய சுதந்தரத்திற்கேதுவாக, ஜீவனுள்ள நம்பிக்கை உண்டாகும்படி, தமது மிகுந்த இரக்கத்தின்படியே நம்மை மறுபடியும் ஜெநிப்பித்தார்.

யாராவது பார்த்தீர்களா?
இல்லை.
நாங்கள் அதைப் பெறவில்லை.
அது எங்களுக்காக காத்திருக்கிறது.

பரலோகத்தில் ஆவிக்குரிய பரிபூரணத்தின் வாக்குறுதி நமக்கு இருக்கிறது.
நம்பிக்கையில் வாழ்கிறோம்.

அதற்கு நாம் எந்த பங்களிப்பையும் செய்ய முடியாது.
இங்கிருந்து அங்கு எப்படி செல்வது என்று தெரியவில்லை.

தோமா இயேசுவிடம் என்ன சொன்னார்?
இயேசு சொன்னபோது, "நான் போகப் போகிறேன்"

யோவான் 14:5-6, தோமா அவரை நோக்கி: ஆண்டவரே, நீர் போகிற இடத்தை அறியோமே, வழியை நாங்கள் எப்படி அறிவோம் என்றான். 6. அதற்கு இயேசு: நானே வழியும் சத்தியமும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன்; என்னாலேயல்லாமல் ஒருவனும் பிதாவினிடத்தில் வரான்.

நீங்கள் அங்கு செல்ல விரும்பினால், நீங்கள் இன்னும் முழுமையாக நிறைவேற்றப்படாத தேவனின் வாக்குறுதிகளை நம்பியிருக்கிறீர்கள்.

பரிசுத்த வேதாகமத்தின் பக்கங்களில் ஆபிரகாமுக்கு செய்ததைப் போலவும், உங்கள் வாழ்க்கையில் தேவனுடைய ஆவியின் உறுதிப்படுத்தும் வேலையின் மூலமாகவும் தேவன் உங்களுக்கு தம்முடைய வாக்குறுதியை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறார், இதனால் நீங்கள் நம்பிக்கையுடன் வாழலாம்..

ஆபிரகாமைப் போல நீங்கள் பாவத்துடன் போராடும்போதும், சோதனைக்கு ஆளாகும்போதும், நீங்கள் சந்தேகப்படும்போதும், அச்சம் மற்றும் ஆச்சரியத்தின் தருணங்களிலும் இருக்கும்போது, தேவனின் ஆவி துணையாக வந்து உங்கள் இதயத்தை ஆறுதல்படுத்தி, உங்களைப் பலப்படுத்தி, உங்களைக் கட்டியெழுப்புகிறது.

ஆனால் நீங்கள் ஆபிரகாமைப் போன்றவர்கள், நீங்கள் அந்நிய தேசத்தில் அலைந்து திரியும் அந்நியர்கள், நீங்கள் ஊர் மற்றும் கானானுக்கு இடையில் எங்கோ இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் இங்கேயும் பரலோகத்திற்கு இடையில் எங்கோ இருக்கிறீர்கள். உங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் நீங்கள் ஆரானில் சிக்கிக்கொண்டீர்கள்.

நீங்கள் ஏன் எதிர்காலத்தை நம்புகிறீர்கள்?
நீங்கள் ஏன் பரலோகத்தை நம்புகிறீர்கள்?

ஏனென்றால், படைப்பாளர் இதைப் படைத்தார் என்றும், அதை உருவாக்கும் ஆற்றல் அவருக்கு உண்டு என்றும், இறந்தவர்களை உயிர்ப்பிக்கும் உயிரைக் கொடுப்பவர் படைத்தவர் என்றும் நீங்கள் நம்புகிறீர்கள்.

ஆபிரகாமின் விசுவாசத்தைப் பார்க்கும்போது, நம்முடைய தேவன் பரலோகத்தை படைக்க முடியும், சரியான சூழலை உருவாக்க முடியும், நம்மை மீண்டும் உருவாக்கி, நம் இறந்த உடல்களை என்றென்றும் மகிமைப்படுத்த முடியும் என்று சிலர் நினைப்பது போல், நமக்கு இருக்கும் அவசியமான நம்பிக்கையிலிருந்து இது வேறுபட்டதல்ல. , அதே போல் நமது இறந்த ஆத்துமாக்களை பாவத்தின் மரணத்திலிருந்து எழுப்பப்படும்.

ஆபிரகாம் நாம் எப்படி வாழ்கிறோமோ அவ்வாறே வாழ்ந்தார், தேவனிடமிருந்து திரும்பத்திரும்ப பெட்ரா உறுதிமொழிகளுக்கு மத்தியில்.
நீங்கள் பார்க்கவில்லை,
அது வரவில்லை.
நீங்கள் வரவில்லை.
ஆபிரகாம் இறந்தபோது, வாக்குறுதியின் முழுமையும் நிறைவேறவில்லை, ஏனென்றால் அந்த வாக்குறுதியில் பிணைக்கப்பட்டவர் மேசியாவாக இருந்த தேவ குமாரன்.

ஆபிரகாம் தனது நாளைக் கண்டு மகிழ்ந்தார், ஆனால் அவர் நிச்சயமாக மேசியாவைப் பார்த்ததில்லை. எனவே, எல்லா விசுவாசிகளும் இறக்கும் விதத்தில் அவர் நம்பிக்கையில் இறந்தார்.

ஆபிரகாம் தேவனை மகிமைப்படுத்த மட்டுமே முயன்றார், தேவனை மகிமைப்படுத்துவது நம்பிக்கை என்பதை அவர் அறிந்திருந்த அளவிற்கு அவர் யாரென்று அவருக்குத் தெரியப்படுத்திய ஒரு இறையாண்மையுள்ள தேவனின் இந்த பெரிய வாக்குறுதிகளின் செயல்பாடே அவரது முழு வாழ்க்கையும் இருந்தது. அவர், அவரை நம்பி, தேவனின் வாக்குறுதிகளில் தனது வாழ்க்கையை செலுத்துகிறார்.

உங்கள் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன என்பது உங்களுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியுமா?

கிறிஸ்து மீது நம்பிக்கை வைத்தால் உங்கள் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும் என்று வேதம் கூறுவதால் நாங்கள் நம்புகிறோம்.

ஆனால் நீங்கள் பரிவர்த்தனையைப் பார்க்க முடியாது, எனவே நீங்கள் நம்பிக்கையுடன் வாழ்கிறீர்கள், நீங்கள் நம்பிக்கையுடன் வாழ்கிறீர்கள்.

அந்த நம்பிக்கை தேவனின் வாக்குறுதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

தேவனின்

வாக்குறுதிகள் நம்பகமானவை, ஏனென்றால் தேவன் ஒன்றுமில்லாத ஒன்றை உருவாக்க முடியும் என்பதற்கான சான்றுகள் உள்ளன, மேலும் அவருக்கு உயிரைக் கொடுக்கும் ஆற்றல் உள்ளது.

அது நமக்கு எப்படி தெரியும்?

ஏனென்றால் அவர் கிறிஸ்துவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினார்.

நாம் இங்கே பூமியில் இருக்கும்போது, எதிர்காலத்தில் எல்லா நிறைவேற்றத்திற்காகவும் காத்திருக்கிறோம், ஆபிரகாம் வாழ்ந்த வழியில் வாழ்கிறோம்.

நம்பிக்கைக்கு எதிராக நாங்கள் நம்புகிறோம், ஆனால் நம்முடைய வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட சொத்தை பற்றி நாம் உணராதபோது நாம் விசுவாசத்தில் வளர மாட்டோம்.

நம்முடைய பரலோகத்தை நம்மால் உருவாக்க முடியாததால் நாம் சோர்வடையவில்லை.

நம் சொந்த இரட்சிப்பை நாம் சம்பாதிக்க முடியாது என்பதால் நாம் சோர்வடையவில்லை.
நம்முடைய சொந்த கிரியைகளால் நம்முடைய சொந்த நீதியைப் பெற முடியாது.

நாம் விசுவாசத்தில் அசைவதில்லை, தேவனை மகிமைப்படுத்துகிறோம், முழு நம்பிக்கையிலும் முழு நம்பிக்கையிலும் வாழ்கிறோம்.

V 21, தேவன் வாக்குத்தத்தம்பண்ணினதை நிறைவேற்ற வல்லவராயிருக்கிறாரென்று முழு நிச்சயமாய் நம்பி, தேவனை மகிமைப்படுத்தி, விசுவாசத்தில் வல்லவனானான்.

நீங்கள் உங்கள் வாழ்க்கையை இப்படித்தான் வாழ்கிறீர்கள்.
ஆபிரகாம் தன் வாழ்க்கையை இப்படித்தான் வாழ்ந்தார்.
அது ஆபிரகாமின் நம்பிக்கை.

ஆபிரகாமின் விசுவாசத்திற்கு தேவனின் பதில் என்ன?

V 22, ஆகையால் அது அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது.

நீங்கள் உங்கள் வழியில் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்று கிறிஸ்தவர்களைத் தவிர அனைவரும் நினைப்பார்கள்.
ஒருவருக்குச் சொந்தமில்லாத நீதியை எப்படிக் குறிப்பிட முடியும்?
ஆபிரகாமின் விசுவாசத்தின் மகத்துவமும், ஆபிரகாமின் விசுவாசத்தின் அதிசயமும் என்னவென்றால், தேவன்

கேட்டதெல்லாம் இதுதான், மேலும் ஆபிரகாம் தனது வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற தேவனை விசுவாசிப்பதன் அடிப்படையில் போதுமானதாக இருந்தது.

தேவன் ஆபிரகாமுக்கு தம்முடைய சொந்த நீதியைக் காரணம் காட்டி, தேவனுக்கு மட்டுமே உரிய நீதியை ஆபிரகாமின் கணக்கில் வரவு வைக்க போதுமானதாக இருந்தது. அவருக்கு தெய்வீக நீதி வழங்கப்படுகிறது, அவருடைய நம்பிக்கை அதை சம்பாதித்தது அல்ல, அவருடைய விசுவாசம் அதைப் பெற்றது.

நீதிமானாக்கப்படுதல் என்பது, தகுதியற்ற பாவிகளுக்கு நீதியை உட்செலுத்துவதாகும்.

ரோமர் 4:5, ஒருவன் கிரியை செய்யாமல் பாவியை நீதிமானாக்குகிறவரிடத்தில் விசுவாசம் வைக்கிறவனாயிருந்தால், அவனுடைய விசுவாசமே அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்படும்.

தேவன் துன்மார்க்கரை நீதிமானாக்குகிறார்.

நீதிமானாக்குதல் என்பது தேவனின் பரிசு, நீதி என்பது நம் கணக்கில் வரவு வைக்கப்படுகிறது, அதனால் தேவனுக்கு முன்பாக நாம் நீதிமான்களாகக் கருதப்படுகிறோம், நாம் அதை சம்பாதித்ததாலோ அல்லது அதற்கு

தகுதியானவர்களாலோ அல்ல, ஆனால் தேவன் மீது நம்பிக்கை வைத்தால் அதைக் கொடுப்பார் என்று நம்பினோம்..

இரட்சிப்பு என்பது

- ✓ கிரியைகளால் அல்ல, நம்பிக்கையால்,
- ✓ சட்டத்தால் அல்ல, கிருபையால்,
- ✓ மனித வல்லமையால் அல்ல, தெய்வீக வல்லமையால்.

ஆபிரகாமின் விசுவாசத்தின் பயன்பாடு:

V 23-25, அது அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டதென்பது, அவனுக்காகமாத்திரமல்ல, நமக்காகவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. 24. நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினவரை விசுவாசிக்கிற நமக்கும் அப்படியே எண்ணப்படும். 25. அவர் நம்முடைய பாவங்களுக்காக ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டும், நாம் நீதிமான்களாக்கப்படுவதற்காக எழுப்பப்பட்டும் இருக்கிறார்.

இது நமக்கு என்ன அர்த்தம்?

இந்தக் காரியங்கள் வெறும் வரலாற்று உண்மைகளாகப் பதிவு செய்யப்படவில்லை, ஆனால் எல்லாக் காலங்களிலும் தேவனுடைய மீதிமானாக்கும் முறையின் எடுத்துக்காட்டுகளாக, தேவன் நம்பிக்கை உள்ளவர்களுக்கு நீதியைப் பாராட்டுகிறார்.

எனவே, இது ஆபிரகாமின் கதை மட்டுமல்ல, இது அனைவரின் கதை.
புதிய ஏற்பாட்டில், ஆபிரகாமின் பிள்ளைகளாக அப்போஸ்தலன் பவுலால் நாம் அழைக்கப்படுவதற்கு இதுவே காரணம்.

இன உணர்வில் அல்ல, ஆவிக்குரிய அர்த்தத்தில்.

தேவனின் வாக்குறுதிகளை நம்புவதன் மூலம் எவரும் எந்த நேரத்திலும் எவ்வாறு இரட்சிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதற்கு இங்கே ஒரு எடுத்துக்காட்டு உள்ளது.

நம்முடைய மீறுதல்களினிமித்தம் விடுவிக்கப்பட்டு, சிலுவையில் அறையப்பட்டு, நாம் நீதிப்படுத்தப்பட்டதால் எழுப்பப்பட்டவர். ஆபிரகாமின் கதையின் பயன்பாடு அனைவருக்கும் உள்ளது.

இரட்சிப்பு என்பது கிருபையால் மட்டுமே விசுவாசத்தின் மூலம் மட்டுமே, கிரியைகளால் அல்ல.

நீதி வரவு வைக்கப்படும்.
அதாவது இனிமேல் எதிர்காலத்தில் இல்லை.

இது இப்போது தொடங்குகிறது, அது எப்போதும் இப்படித்தான் இருக்கும்.
நம்பிக்கை கொள்பவர்களிடம் எப்போதும் நீதி கருதப்படும். ஆபிரகாம் பெரிய பழைய ஏற்பாட்டு சத்தியத்திற்கு வாழும் சாட்சி.
The just shall live by faith.

The only way for any sinner to be saved is the way that Abraham was saved.

ஆபிரகாம் தேவனுக்கு முன்பாக நீதிமானாக ஆன வழியே நம்மில் எவரும் தேவனுக்கு முன்பாக நீதிமான்களாக்கப்படுவதற்கான ஒரே வழி.

தேவனின் வெளிப்படுத்தப்பட்ட வாக்குறுதிகளை அவர் நம்பியதால் அவருக்கு நீதி விதிக்கப்பட்டது. ஆபிரகாமின் விசுவாசத்தின் பொருள்தான் இரட்சிக்கிறது.
ஆபிரகாமின் விசுவாசத்தின் பொருள்தான் இரட்சிக்கிறது, அவருடைய விசுவாசத்தின் தன்மை அல்ல.

சில தகுதியான நம்பிக்கை இருப்பதால் அவர் இரட்சிக்கப்படவில்லை.

உண்மையான தேவனாகிய தேவன் மீது விசுவாசம் வைப்பதால் அவர் இரட்சிக்கப்படுகிறார்.

ஒன்றுமில்லாமல் படைக்கக் கூடிய தேவன் அவர், படைத்த தேவனை முழுமையாக நம்பினார், இறந்தவர்களை உயிர்ப்பிக்கக் கூடிய தேவனை முழுமையாக நம்பினார், அந்த நம்பிக்கைக்கு அடிபணிந்து தன் வாழ்க்கையை முழுவதுமாக அர்ப்பணித்தார்.

தேவன் அவரை எழுப்ப முடியும், தனது மகனை வளர்க்க முடியும், அவர்களின் மரணத்திலிருந்து ஒரு குழந்தையை வளர்க்க முடியும் என்று அவர் நம்பினார்.
உயிரைக் கொடுப்பதில் தேவன் எதையும் செய்ய வல்லவர் என்று அவர் நம்பினார்.
தேவன் ஒரு நாள் மீட்பரை எழுப்புவார் என்று கூட அவர் நம்பினார் - ஒரு மீட்பர் இறந்து உயிரோடு வந்தார்.

ஆபிரகாம் உண்மையில் கிறிஸ்துவை விசுவாசித்தாரா?

John 8:56, உங்கள் பிதாவாகிய ஆபிரகாம் என்னுடைய நாளைக் காண ஆசையாயிருந்தான்; கண்டு களிகூர்ந்தான் என்றார்.

ஈசாக்கை எடுத்துச் சென்று பலிபீடத்தின் மேல் கிடத்திவிட்டு, அதற்குப் பதிலாக ஒரு ஆட்டுக்கடாவைக்

காட்டிலிருந்து ஒரு ஆட்டுக்கடாவைக் கொடுப்பதற்கு, தேவன் அவருக்கு ஈசாக்கைப் பற்றிய தனிப்பட்ட அறிவுரையைக் கொடுத்திருக்க முடியுமா? தேவன் தாமே கொண்டுவரும் ஒரு ஏற்பாட்டின் மூலம் செய்தாரா?

Then that God would raise that one from the dead, as Abraham believed He would have done in Isaac's case if he had taken his life?

We are saved because we believe in the Creator God, the God who raises the dead.

இப்போது, சிலுவையின் இந்தப் பக்கத்தில், மரித்தோரை உயிர்த்தெழச்செய்யும் தேவனை அல்ல, மாறாக நம்முடைய அக்கிரமங்களுக்காக சிலுவையில் பிராயச்சித்தம் செய்த பிறகு, நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பிய தேவனை விசுவாசிக்கிறோம்.

ஒரு கிறிஸ்தவராக இருப்பதற்கு என்ன தேவை?

யோவான் 10:9-10, என்னவென்றால், கர்த்தராகிய இயேசுவை நீ உன் வாயினாலே அறிக்கையிட்டு, தேவன் அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினாரென்று உன் இருதயத்திலே விசுவாசித்தால் இரட்சிக்கப்படுவாய். 10. நீதியுண்டாக இருதயத்திலே

விசுவாசிக்கப்படும், இரட்சிப்புண்டாக வாயினாலே அறிக்கைபண்ணப்படும்.

நாம் ஒன்றும் ஒரு வகையில் ஆபிரகாம்கள் அல்ல.
தேவன் என்ன சொன்னாரோ அதை நம்புவதால் நாம் தேவனுக்கு ஏற்புடையவர்களாக ஆக்கப்பட்டோம்.
அவரிடம் முழுப் படம் இல்லை, ஆனால் வரவிருப்பதைப் பற்றி நமக்குத் தெரிந்ததை விட அவரிடம் நிறைய இருக்கலாம்.
மறுபுறம், நம்மிடம் முழு கதையும் உள்ளது. இரட்சிப்பு நமக்கு வருகிறது.

இது கிறிஸ்தவ செய்தி; இது கிறிஸ்தவ சுவிசேஷம்.
நாம் செய்யும் கிரியைகளால் அல்ல, ஆனால் தேவன் தன்னைப் பற்றி உண்மையாகச் சொன்னதை விசுவாசிப்பதன் மூலம் அது சாத்தியம்.

எந்த நேரத்திலும், நம்பிக்கையைக் காப்பாற்றுவது என்பது தேவனின் சுய வெளிப்பாட்டின் முழுப் புள்ளி வரை விசுவாசமாக இருந்தது.